

בש"פ 2716/19 - מדינת ישראל נ' מוחמד ג'בארין

בבית המשפט העליון

בש"פ 2716/19

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיבים:

1. מוחמד ג'בארין

2. קייס ג'בארין

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62

לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -

מעצרים), התשנ"ו-1996

תפ"ח 6818-05-18 - בית המשפט המחוזי

בחיפה

תאריך הישיבה:

כ"ו בניסן התשע"ט (1019)

בשם המבקשת:

עו"ד

בשם המשיב 1:

עו"ד דוד יפתח

בשם המשיב 2:

עו"ד אלי כהן, עו"ד שלומי עבדת

החלטה

בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ל-90 ימים מיום 4.5.2019 או עד למתן פסק דין בת"פ 6818-05-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

1. פירוט ההליכים בעניינם של המשיבים הובא בהרחבה בהחלטתו של חברי השופט י' אלרון בבש"פ

5596/18 מיום 16.8.2018 ובהחלטתו של חברי השופט ע' פוגלמן מיום בבש"פ 427/19 מיום 31.1.2019, ולהלן יובאו הדברים בתמצית.

2. ביום 3.5.2018 הוגש כתב אישום נגד שני המשיבים וכן נגד שניים נוספים, כולם בני משפחה אחת (להלן יחד: הנאשמים). על פי כתב האישום, קיים סכסוך ארוך שנים בין משפחת הנאשמים לבין משפחה אחרת באום אל פאחם (להלן: המשפחה האחרת). לאחר שהתקיימה קטטה בין הצדדים ונפצע קרוב משפחתם של הנאשמים, גמלה בנאשמים החלטה להמית את אחד מבני המשפחה האחרת, הוא המתלונן בפרשה דנן (להלן: המתלונן). לאחר שהצטיידו הנאשמים באקדחים וברכב שטח שלוחית הרישוי המקורית שלו הוחלפה (להלן: רכב השטח), נסעו המשיבים ונאשם נוסף ברכב השטח ועקבו אחרי המתלונן, בעודו נוהג ברכב. כשחנה המתלונן, עצר רכב השטח בסמוך אליו ושניים מהנאשמים יצאו מרכב השטח וירו כ-10 כדורים במתלונן, בכוונה להמיתו. לאחר מכן, נמלטו השלושה מהמקום באמצעות רכב השטח. בהמשך אותו היום, נמצא רכב השטח באום אל פאחם כשהוא שרוף. כתוצאה ממעשי הנאשמים נגרמו למתלונן פצעי ירי מרובים והוא שהה זמן רב בטיפול נמרץ תחת הנשמה ונותר מאושפז בבית החולים לפחות עד ליום הגשת כתב האישום.

בגין האמור מיוחסות לנאשמים עבירה של ניסיון לרצח לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) בצירוף סעיף 29 לחוק, ועבירות בנשק לפי סעיפים 144(א) ו-144(ב) לחוק בצירוף סעיף 29 לחוק.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. ביום 10.7.2018 קיבל בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' פורת) את הבקשה. נקבע, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים וכי נשקפת מהם מסוכנות גבוהה ביותר. משכך, נדחתה בקשת המשיבים לבחינת חלופות מעצר. להשלמת התמונה יוער כי בית המשפט קבע כי חלקם של שני הנאשמים האחרים בפרשה היה משני, ועל כן הורה על מעצרם בפיקוח אלקטרוני.

4. ערר שהגישו שני המשיבים על החלטה לעצורם עד לתום ההליכים נדחה בהחלטתו של כב' השופט י' אלרון (בש"פ 5596/18 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.2018)).

5. בחלוף תשעה חודשים, לבקשת המבקשת, הורה בית המשפט זה (כב' השופט ע' פוגלמן), ביום 31.1.2019, על הארכת מעצרם של המשיבים בתשעים ימים. בית המשפט עמד על כך שההליך העיקרי אינו מתקדם בקצב משביע רצון וקבע כי מרבית העיכובים בתיק נבעו מדחיות שהתבקשו על ידי באי כוחם של המשיבים ומאילוצי בית המשפט. עם זאת, נקבע כי על אף חלוף הזמן וקצב ניהול ההליך, עוצמת הסיכון הנשקפת מהמשיבים מטה את הכף לכיוון המשך מעצרם (בש"פ 427/19 מדינת

ישראל נ' פלוני (31.1.2019).

6. להשלמת התמונה יוער כי ביום 17.1.2019 הגיש המשיב 1 בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים בטענה לכרסום בראיות לכאורה. ביום 4.2.2019 דחה בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' פורת) את הבקשה תוך קביעה כי הכוח ההוכחתי של הראיות המפלילות, לא כורסם.

7. מהלך המשפט מאז פתיחתו הינו כדלקמן: עד כה העידו 13 עדי תביעה, לרבות המתלונן ואחד המדובבים. כמו כן, התקיימו מספר דיונים בנוגע לעתירה לגילוי ראיה, אשר נדחתה לאחרונה. כעת קבועים עוד 16 מועדי הוכחות, ארבעה מתוכם בתוך תקופת הארכת המעצר המבוקשת.

הבקשה להארכת המעצר והדיון בה

8. המבקשת טוענת כי עיכובים בשמיעת התיק עד כה, נבעו בעיקר, מהקושי שהתעורר בקשר לייצוגם המשותף של המשיבים, מדחיות שהתבקשו על ידי באי כוחם ומאילוץ בית המשפט. עוד טוענת המבקשת כי חומרת המעשים המיוחסים למשיבים בכתב האישום מלמדת על המסוכנות הרבה הנשקפת מהם. כמו כן, טוענת המבקשת כי מסוכנות זו נלמדת גם מעברו הפלילי המכביד של המשיב 2 שכולל, בין היתר, עבירות של שיבוש מהלכי משפט, הטרדת עד, איומים וניסיון תקיפת שוטר. לטענת המבקשת מסוכנות זו מצדיקה את המשך מעצרם של המשיבים. בדיון שהתקיים בפניי טענה המבקשת כי גם באיזון בין קצב התקדמות ההליך לבין מסוכנות המשיבים, יש להאריך את מעצרם של המשיבים ואין מקום להורות על קבלת תסקיר בעניינם.

9. בדיון שהתקיים לפניי, התנגד בא כוח המשיב 1 לבקשה. לטענתו, למרות המאמצים שנעשו, המשפט לא קרוב לכדי סיום. כמו כן, הוא הצביע על כך שמרשו נעדר עבר פלילי, והיה בן 18 וחצי בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו. עוד הוא טען, כי נאשמים אחרים בפרשה, בני גילו של מרשו, שוחררו. לבסוף טען כי בשלב זה יש מקום לבחון חלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני.

10. בא כוח המשיב 2 התנגד אף הוא לבקשה וטען כי לאור קצב התקדמות המשפט האיטי עד כה, נראה שמועד סיום המשפט עוד רחוק. כמו כן, הוא הצביע על כך שנאשמים אחרים בפרשה שוחררו, והדבר מצדיק לטענתו קבלת תסקיר. לבסוף, עתר לשחרר את מרשו לתנאים מגבילים או להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

12. כידוע, לשם הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, יש לאזן בין זכות הנאשמים לחירות לבין שמירה על שלום הציבור וניהולו התקין של ההליך המשפטי. בעריכת האיזון, נדרש בית המשפט להתחשב במגוון שיקולים, וביניהם, המסוכנות הנשקפת מהנאשמים, עברם הפלילי, חומרת העבירות המיוחסות להם, משך המעצר, וקצב ניהול ההליך העיקרי (ראו, למשל, בש"פ 6581/14 מדינת ישראל נ' מונדר, בפסקה 14 (2.11.2014); בש"פ 1467/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל, בפסקה 37 (1.3.2017)).

13. עסקינן בבקשה שנייה להארכת מעצר בהתאם לסעיף 62 לחוק המעצרים. בעת הארכת המעצר הראשונה קבע השופט ע' פוגלמן כי קצב שמיעת ההליך העיקרי אינו משביע רצון. עד היום, כשנה לאחר פתיחת ההליך, התקיימו חמישה דיוני הוכחות. גם בנקודת זמן זו, התרשמתי, כמו שהתרשם חברי השופט ע' פוגלמן, כי עיקר העיכוב בהתנהלות ההליך מונח לפתחה של ההגנה. כאמור לעיל, בעת הזו קבועים עוד 16 מועדי הוכחות, מתוכם ארבעה בתוך תקופת הארכת המעצר המבוקשת. על אף שמרבית הדיונים קבועים מחוץ לתקופת המעצר המבוקשת, אני סבור שעצם קביעת הדיונים מעידה על מגמה חיובית בקצב התקדמות ההליך. בהינתן קצב התקדמות ההליך עד כה, ובהינתן מועדי הדיונים שנקבעו להמשך, נראה אכן כי מועד סיום המשפט הצפוי אינו קרוב.

לצד זאת, כפי שנקבע במקרים דומים, עצם התמשכות ההליכים המשפטיים אינה מהווה סיבה מספקת, כשלעצמה, לשחרורו של נאשם ממעצר, ובית המשפט נדרש ליתן דעתו לסיבות להתמשכות ההליכים, כמו גם לחומרת העבירות והמסוכנות הנשקפת מהנאשם, לחשש לשיבוש הליכי משפט, לצפי בדבר מועד סיומם (ראו, למשל, בש"פ 7761/17 מדינת ישראל נ' פלוני (18.10.2017)). בענייננו, יש לזכור כי למשיבים מיוחסות עבירות חמורות ביותר המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית כאמור בסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. המעשים עצמם, כמו גם נסיבות ביצועם, מלמדים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיבים. לא למותר לציין כי נקבע על ידי בית המשפט המחוזי כי חלקם של המשיבים היה המרכזי בפרשה, ועל כן יש מקום להבחנה בינם לבין שני הנאשמים האחרים בפרשה, שעצורים בפיקוח אלקטרוני. בעיתוי הנוכחי ובהינתן המסוכנות הנשקפת מהמשיבים - עליה עמדו בהרחבה גם חברי בהחלטותיהם - אני סבור כי נקודת האיזון לא נעה לעבר שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני, וזאת גם בהינתן גילו של המשיב 1.

14. בטרם סיום, אעיר כי רצוי שבית המשפט ישקול להוסיף עוד מועדי דיונים על מנת להבטיח קצב ראוי לניהול ההליך, כשבתקופת ההארכה הנוכחית תשקול המבקשת העדתם של עדים שעדותם עלולה להיות מושפעת מהמשיבים.

15. סוף דבר, מעצרים של המשיבים מוארך בזאת ב-90 ימים החל מיום 4.5.2019 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 6818-05-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' באייר התשע"ט (8.5.2019).

ש ו פ ט
